

SINH VIÊN VÀ VÒNG XOÁY CỜ BẠC

“CHƯA QUA BÀI BẠC CHƯA GẮN MẮC SV...” - CÂU KHẨU NGÔN ẤY ĐÃ RỦ KHÔNG ÍT CỬ NHÂN TƯƠNG LAI LẦM ĐƯỜNG LẠC LỐI. TỆ NẠN BÀI BẠC XÉT Ở MỘT GÓC ĐỘ NÀO ĐÓ ĐÃ THỰC SỰ TRỞ THÀNH CĂN BỆNH TRẦM KHA CỦA MỘT BỘ PHẬN SV.

ĐỎ ĐEN MỌI NƠI, MỌI LÚC

Đánh bạc đã trở thành trò sát phạt của một bộ phận sinh viên. Các hình thức cờ bạc xuất hiện nhan nhản trong từng góc phường, ngách phố nơi có nhiều sinh viên tạm trú. Từ quán cà phê cho đến các dãy nhà trọ, ở đây cũng có những sới đỏ đen để sinh viên nướng tiền. Khi được hỏi, một số bạn chia sẻ rằng, trong thế giới bài bạc của SV, muốn sát phạt theo “thể loại” nào cũng được từ: “tiến lên”, “phỏm” cho đến ba cây, bài cào, binh xập xám...

Tới làng Phùng Khoang, vốn được mệnh danh là “thủ đô SV” dễ dàng

bắt gặp mấy chục quán cà phê lớn, nhỏ phục vụ sinh viên. Trong đó, nổi trội nhất quán A.R và quán C.F (nằm cách không xa cổng Nhà thờ), là nơi sinh viên thường xuyên lui tới đánh bạc.

Gần 14 giờ chiều, chúng tôi có mặt tại quán cà phê A.R, nơi được giới “giang hồ” đồn đại là nơi có thể đánh lớn. Đập vào mắt chúng tôi là 3 sòng bài đang “hoạt động” rất sôi nổi, thấy có khách chủ quán đơn đả ra mời nước. Sau một hồi trò chuyện, chúng tôi được bà chủ quảng cáo: “Tụi nó toàn là sinh viên, đánh bài chơi vài trăm ngàn với nhau thôi, công an hơi đầu mà vào bắt quả tang!”. Nhưng theo

quan sát của chúng tôi các con bạc đang sát phạt nhau số tiền lên đến hàng triệu đồng. Kinh nghiệm của giới sinh viên chơi tại các sòng bạc cho thấy, họ thường tìm đến các sòng bạc của dân địa phương. Theo chân các con bạc khát nước hẹn nhau tại quán Bi-da S.D, chúng tôi tìm đến phố Vũ Hữu, nơi được coi là một sòng có tiếng hoạt động rầm rộ nhưng an toàn tuyệt đối. Ngay ở gian sau của căn phòng nơi đặt các bàn bi-a, mấy chục SV đang tụ tập dán mắt vào sới bạc. Khi người cầm cái bắt đầu lắc, các con bạc sinh viên thi nhau đặt tiền. Có người thua nhiều quá, rút thuốc lá như điên để lấy bình tĩnh khi nhà cái

mở chén xí ngẫu. Có SV quăng vào sỏi bạc một lần chơi từ 5 trăm đến cả triệu đồng.

Nhìn sang góc trái của sòng bạc, chúng tôi nhận ra V.G (sinh viên năm thứ 3, Trường ĐH Hà Nội), là một tay chơi đã nhả mặt ở nhiều sòng bạc khu vực Thanh Xuân. Lúc nào trên tay V.G cũng cầm điệu thuốc, vẻ mặt đăm chiêu như một tay chơi chuyên nghiệp, khi nhà cái chuẩn bị cho lần lắc tiếp theo, V.G móc ví rút ra 7 tờ mệnh giá 100 nghìn đồng quăng ngay qua bên cửa tài.

Tiếng lốc cốc của 3 hột xí ngẫu vừa dừng lại, nhà cái bắt đầu khui. 700 nghìn cuối cùng của V.G đã bay theo cơn “khát bạc” này. Nhưng với “đẳng cấp” là một con bạc “đại gia” trong giới sinh viên, V.G móc ngay điện thoại gọi cho “chiến hữu”. “Mày đang ở đâu đấy, hỗ trợ tao mấy củ đến S.D. Ngày hôm nay đen quá...” Để tìm hiểu rõ hơn về tệ nạn cờ bạc, chúng tôi tìm đến một số phòng trọ sinh viên. L.H.V (sinh viên năm nhất Trường ĐHKHTN) cho biết: “Trước Tết vài ngày, xóm trọ đã xuất hiện tình trạng đồ đen và tiếp diễn đến bây giờ, không biết khi nào chúng em mới thoát khỏi cảnh ngang tai trái mắt này...” “Các anh ấy, chơi từ chiều đến tận khuya, hết la ó rồi lại nói tục, đánh nhau, tụi em không thể nào học bài hay nghỉ ngơi được. Có đêm mấy tay giang hồ địa phương kéo đến đòi nợ xách theo cả mã tấu khiến ai cũng hoảng hồn” - V. nhớ lại.

NHỮNG CON NỢ KHÓ ĐÒI

Bắt đầu từ những ván bài chủ yếu để giải trí, cá cược nhau đi uống cà phê hay ăn sáng, nhiều sinh viên bị cuốn vào tệ nạn đánh bạc ăn tiền. Tiền sinh hoạt gia đình chu cấp cho hàng tháng, các vật dụng cá nhân như điện thoại, máy tính xách tay, xe máy... lần lượt “đội nón ra đi” theo những cơn “khát bạc”. Như trường hợp của V.T (sinh viên năm thứ ba Trường ĐHKHXH&NV), sinh ra và lớn lên tại một vùng quê nghèo ở huyện Diễn Châu, Nghệ An, sau khi đậu vào đại học, hành trang V.T mang theo là số tiền ít ỏi của cha mẹ dành dụm. Chỉ vì đam mê trò may rủi, V.T đã vay mượn bạn bè và người thân gần chục triệu đồng. Càng gỡ càng thua, T. rơi vào tình trạng “kiệt quệ” cả về sức khỏe lẫn tinh thần không chú ý gì đến chuyện học tập. Hậu quả là

T. bị đuổi học, và nổi tiếng trong giới sinh viên về kỷ lục nợ nần tràn lan, không thể trả. “Cao tay” hơn T. là M.N (sinh viên năm thứ 3 Trường Kiến trúc) mỗi ngày “nướng” vào sòng bạc không dưới 500 nghìn đồng. “Chiến tích” lớn nhất của N. là mượn một lúc 2 chiếc xe máy của bạn học cùng trường đem đi cầm cố. Vì là con một trong gia đình thuộc vào hàng khá giả ở Hải Phòng, nên N. tự hào rằng mình có lý do để “xài tiền”. Chỉ đến khi N. rơi vào nợ nần cùng quẩn, cha mẹ cậu mới giật mình phải lên tận nơi chuộc xe cầm cố và nhận thêm tờ giấy báo đình chỉ học tập của con mình.

Qua tìm hiểu, chúng tôi ghi nhận được có hàng chục điểm chuyên cầm đồ, hầu hết là “phục

vụ” sinh viên đánh bạc. Tuy nhiên, những tiệm cầm đồ này có đặc điểm riêng không treo bảng hiệu nhưng có thể nhận cầm cố bất thứ thứ gì. Có trường hợp chủ tiệm cầm đồ còn đến thẳng sòng bạc cầm điện thoại, xe máy, nhẫn, dây chuyền cho con bạc...

NGÔN PHI - VĂN TRƯỜNG